

Der er endvidere på en række punkter fastsat en særskilt regulering af den situation, hvor indgrebet iværksættes forinden den frihedsberøvedes fremstilling af retten i medfør af udlændingelovens § 37.

Forslagets bestemmelser om brevkontrol kan inddeles i tre hovedgrupper: Ved bestemmelserne reguleres dels spørgsmålet om betingelserne for gennemsyn af breve, dels spørgsmålet om betingelserne for tilbageholdelse af breve og dels spørgsmålet om underretning af den frihedsberøvede om en foretagen tilbageholdelse.

Med hensyn til spørgsmålet om *gennemsyn af breve* indeholder bestemmelsen i § 37 e, stk. 1, en række betingelser herfor, som gælder, hvad enten den frihedsberøvede er blevet fremstillet i retten og har fået opretholdt frihedsberøvelsen i medfør af udlændingelovens § 37, eller den frihedsberøvede ikke er blevet fremstillet i retten.

Bestemmelsen giver i overensstemmelse med retsplejelovens § 772 politiet ret til at gennemse breve til og fra den frihedsberøvede inden modtagelsen eller afsendelsen, jf. herved § 37 e, stk. 1, 2. pkt. Politiets ret til gennemsyn af den frihedsberøvedes breve er ikke betinget af, at konkrete hensyn til ro og sikkerhed på anbringelsesstedet eller konkrete efterforskningsmæssige hensyn gør dette indgreb i brevhemmeligheden nødvendigt.

Det bemærkes herved, at politiet i overensstemmelse med, hvad der antages at gælde i retsplejelovens § 772 vedrørende brevkontrol over for varetægtsarrestanter, kun må gennemse breve, hvis afsenderen kunne være forberedt herpå. Politiets beføjelser omfatter således alene breve, som er stilet til det anbringelsessted, hvor udlændingen er frihedsberøvet, samt breve, som den frihedsberøvede afsender fra anbringelsesstedet.

Der gælder dog den begrænsning i politiets adgang til brevkontrol, at den frihedsberøvede efter udlændingelovens § 37 e, stk. 2, 1. pkt., har ret til ukontrolleret brevveksling med den beskikkede advokat, indenrigsministeren, Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet.

Det følger af henvisningen i § 37 e, stk. 2, 2. pkt. til retsplejelovens § 772, stk. 2, 1. pkt., at den frihedsberøvede endvidere har adgang til ukontrolleret brevveksling med de i denne bestemmelse nævnte myndigheder, herunder retten, og Folketingets Ombudsmand, og at den frihedsberøvede udlænding endvidere vil have adgang til ukontrolleret brevveksling med de myndigheder, som er omfattet af de bestemmelser, som justitsministeren udsteder i medfør af retsplejelovens § 772, stk. 2, 2. pkt. Den i retsplejelovens § 772, stk. 2, 2. pkt., nævnte beføjelse kan ikke udøves af indenrigsministeren.

Det kan i den forbindelse oplyses, at Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, ved cirkulære nr. 220 af 19. december 1980 om varetægtsarrestanters adgang til brevveksling og besøg mv. har fastslået, at den indsatte har ret til ukontrolleret brevveksling med en række nærmere angivne myndigheder, herunder bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskommission.

Det følger af disse bestemmelser, at den frihedsberøvede udlænding således har mulighed for ukontrolleret brevveksling med de relevante udlændingemyndigheder, som måtte tage stilling til spørgsmålet om opholdstilladelse eller lovligheden af udlændingens ophold her i landet.

Kompetencen til at foretage gennemsyn ligger hos politiet. Der vil efter forslaget i § 1, nr. 13, om ændring af udlændingelovens § 48, stk. 1, være mulighed for administrativ rekurs til Indenrigsministeriet. Der er i overensstemmelse med retstilstanden i retsplejeloven for varetægtsarrestanter ikke mulighed for domstolskontrol.

Med hensyn til kontrol af breve til og fra en frihedsberøvet, der foretages af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet, jf. § 37 e, stk. 1, sidste pkt., er det med forslaget tilsigtet, at der skal gælde den samme retstilstand som for varetægtsarrestanter. Det bemærkes herved, at det for varetægtsarrestanter antages, at fængselspersonalet kan gennemse og tilbageholde breve af hensyn til orden og sikkerhed på anbringelsesstedet. Fængselspersonalets afgørelse vil kunne påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, men er ikke undergivet domstolsprøvelse efter retsplejelovens kapitel 70.

Med hensyn til spørgsmålet om *tilbageholdelse af breve* er de materielle regler om, hvorvidt tilbageholdelse skal ske, ens, hvad enten udlændingen er blevet fremstillet for retten i medfør af udlændingelovens § 37 eller ej, jf. § 37 e, stk. 1, 3. pkt. Kompetencerreglerne til at træffe afgørelse herom er derimod forskellige, jf. § 37 e, stk. 3, 1. pkt., for så vidt angår tiden efter fremstillingen, og § 37 e, stk. 1, 3. pkt., og stk. 4, 2. pkt., for så vidt angår tiden inden fremstillingen.

De materielle regler går efter forslaget ud på, at breve til eller fra en udlænding, der er frihedsberøvet efter § 36, eller hvis frihedsberøvelse er opretholdt af retten efter § 37, jf. § 36, snarest muligt skal udleveres eller sendes. Dette udgangspunkt fraviges i to situationer:

Brevene kan tilbageholdes, hvis indholdet vil kunne være til skade for opretholdelsen af orden og sikkerhed på anbringelsesstedet.

Brevene kan endvidere tilbageholdes, hvis indholdet vil kunne være til skade for indhentelsen af op-